

El primer dia va córrer Orient. El recinte es va tancar amb l'estricta aplicació del reglament de Festejos Taurins Tradicionals en la Comunitat Valenciana (bous de carrer) Decret 60/2002 de 23 Abril consultable a la pàgina <http://www.pre.gva.es/dogv/vreg.htm#index>.

La cosa està seriosa perquè les morts a les places i als bous de vila dels pobles ho són. El tècnic municipal no ha permés col·locar cap cadafal sense barrots laterals, cap cadafal que no sigui gàbia. Els bous eren moguts i anaven amunt i avall però amb el risc de trencar-se una pota de tant com relliscaven sobre l'asfalt quitranat.

El segon dia de bous de vila va torejar Germán Vidal. Els bous van resultar més parats però ens va alegrar la vista la bonica presència d'un bou roig. A causa de la pluja es va demorar una hora l'inici dels bous i mermà l'assistència.

Al curs de les sessions dels dos dies es podia constatar que alguns pares i mares no senten els pregons i no llegeixen els papers enganxats per l'agutzil per comunicar-nos que els menors de 16 anys tenen prohibit l'accés als recintes on corren bous.

La nit del 17 va tenir lloc el Festival de Bandes. Havien d'actuar la de les Coves i dues més. Al final ho van fer la del poble i la d'Alfondegulla. Ens van omplir de sensacions. Possiblement sigui excessivament patriota però crec que la Banda de les Coves va estar molt per sobre de la banda visitant no és casual que, tal com Joaquim el Xurret ens va revelar, estiguin cridats a actuar a Castelló juntament amb altres bandes de renom provincial. En una nit fresqueta amb totes les cadires ocupades, amb les voreres laterals de la plaça plenes de veïns, amb parelles donant voltes mentre escoltaven atentament (i algun xiquet en bicicleta que quan passava ho desgraciava tot) la plaça, tota ella, esdevenia un escenari. No cal doncs cap teló al darrere de l'escenari puix fa prou bonic la font. Vam gaudir de la Banda Unió Musical d'Alfondegulla dirigida pel Director Javier Badia Gómez i la seva

interpretació de: Cortes de la Frontera, Coplas de mi Tierra i Tres Invencions. Ens vam deleitar amb la Banda Unió Musical Covarxina conduïda pel Director Cèsar Torlà Blasco i les execucions de Ragón Falez, Dynamic Fantasy, Moment de Morricone i el pasdoble les Coves de Vinromà. La concejal de cultura, Sra. Cristina Orient va aprofitar l'avinentesa per anunciar els premis Ramón Ramia dels xiquets. Tot això ho vaig poder presenciar des del punt més òptim de la Plaça Cervantes que no revelaré per evitar la competència en properes edicions.

Qui volgués continuar la gresca tenia Festa de l'Escuma i sangria a go-go a la pista.

El primer bou embolat, del Borrós, es va córrer al recinte dels bous de vila. Vaig prendre consciència de lo molt perillós que pot resultar embolar una bèstia

subjectada a un banc situat a sobre d'una superfície asfaltada de quitrà. Les potes del banc esvaren al menor estiró del bou i de cap manera pot un banc valorar-se com una subjecció fiable com ho és el piló clavat a terra. Deu de ser per aquest motiu que els Emboladors l'Afició de Torreblanca van descarregar el brau a tres metres del banc i així i tot els va costar 80 llarguíssims segons enllestir la feina. El bou negre era prou bonic. Es va quedar la primera part a la banda de la font i la segona meitat a la banda de la plaça per, així, complaure a tota la gent. Com és de costum el bou embolat dóna aquest joc i no cal esperar més. D'una rebregada contra la fusta del banc es va fer una peladura a sobre de l'ull dret.

El segon bou embolat, aquest de Germán, es va exhibir a la plaça. La desencaixonada es va realitzar a peu de piló (recordeu que sempre he mantingut que la seva col·locació és desencertada perquè no deixa marge als qui mantenen la corda) i en 42 segons el treball quedà llest. Els rodadors van evolucionar estupendament malgrat que tres relliscades sobre la sorra mullada els avisaren del perill en que podien concórrer. A la fi, esgotat i quiet l'animal va deixar consu-